

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. lapkričio 22 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 56 ir 63 straipsniai – Laisvė teikti paslaugas ir laisvas kapitalo judėjimas – Kredito įstaigos – Stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis įnašas, nustatomi pagal bendrą nekonsoliduotą Austrijoje įsteigtų kredito įstaigų balansą – Tarpvalstybinio pobūdžio banko sandorių įtraukimas – Patronuojamųjų įmonių sandorių, sudarytų kitoje valstybėje narėje, neįtraukimas – Skirtingas požiūris – Apribojimas – Pateisinimas“

Byloje C-625/17

dėl *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Austrija) 2017 m. spalio 18 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. lapkričio 3 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

prieš

Finanzamt Feldkirch

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einanti Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, teisėjai J.-C. Bonichot (pranešėjas), A. Arabadžiev, E. Regan ir C. G. Fernlund,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG*, atstovaujamos *Rechtsanwalt C. Nauer*,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Hesse,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal, N. Gossement ir C. Tritz,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 56 ir 63 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG* (toliau – *Hypothekenbank*) ir *Finanzamt Feldkirch* (Feldkircho mokesčių inspekcija, Austrija) ginčą dėl 2015 m. sausio 20 d. mokesčių inspekcijos sprendimų, kuriais nustatytas stabilumo mokesčio ir stabilumo mokesčio specialiojo įnašo, mokėtinų už 2014 m., dydis.

Teisinis pagrindas

- 3 *Stabilitätsabgabegesetz* (Stabilumo mokesčio įstatymas, toliau – *StabAbg*), priimto pagal 2010 m. gruodžio 30 d. *Budgetbegleitgesetz 2011* (2011 m. Biudžeto įgyvendinimo įstatymas; *BGBL. I, 111/2010*), 1 straipsnyje numatyta:

„Stabilumo mokestis taikomas kredito įstaigų veiklai. Pagal šį federalinį įstatymą kredito įstaigomis laikomos įstaigos, turinčios licenciją pagal *Bankwesengesetz* [Bankininkystės įstatymas] (*BGBL., 532/1993*), ir užsienio kredito įstaigų, kurios pagal *Bankwesengesetz* turi teisę per filialą teikti paslaugas Austrijoje, filialai. <...>“

- 4 Prieš priimant federalinį įstatymą (*BGBL. I, 184/2013*) galiojusios redakcijos *StabAbgG* 2 straipsnyje nurodyta:

„1. Stabilumo mokesčio bazė yra bendra vidutinė nekonsoliduota kredito įstaigos balanso suma (2 dalis), sumažinta 2 dalyje nurodytomis sumomis. Apskaičiuojant 2011, 2012 ir 2013 kalendorinių metų stabilumo mokestį taikytina vidutinė nekonsoliduota balanso suma tų finansinių metų, kurie baigiasi 2010 m. Nuo paskesnių kalendorinių metų taikytina vidutinė nekonsoliduota balanso suma tų finansinių metų, kurie baigiasi metais, einančiais prieš kalendorinius metus, už kuriuos stabilumo mokestis turi būti mokamas.“

<...>

6. 1 straipsnyje nurodytų kredito įstaigų, kurių buveinė kitoje valstybėje narėje <...> ir kurios Austrijoje veikia per filialą, atveju turi būti pagal 1–5 dalių nuostatas apskaičiuojama fiktyvi šiam filialui priskirtinos sandorių dalies balanso suma ir ji taikoma kaip mokesčio bazė.“

- 5 Prieš priimant federalinį įstatymą (*BGBL. I, 13/2014*) galiojusios redakcijos *StabAbgG* 3 straipsnis suformuluotas taip:

„Pagal 2 straipsnį nustatytoms mokesčio bazės dalims,

1. viršijančioms vieno milijardo eurų sumą ir neviršijančioms 20 milijardų eurų sumos, taikomas 0,055 % stabilumo mokestis,
2. viršijančioms 20 milijardų eurų sumą – 0,085 %.“

- 6 *StabAbgG*, iš dalies pakeisto federaliniu įstatymu (*BGBL. II, 13/2014*), 3 straipsnyje nurodyta:

„Pagal 2 straipsnį nustatytoms mokesčio bazės dalims,

1. viršijančioms vieno milijardo eurų sumą ir neviršijančioms 20 milijardų eurų sumos, taikomas 0,09 % stabilumo mokestis,
 2. viršijančioms 20 milijardų eurų sumą – 0,11 %.“
- 7 Pagal *StabAbgG* 7a straipsnio 1 dalį stabilumo mokesčio specialusis įnašas turi būti apskaičiuojamas sumų, mokėtinų kaip stabilumo mokestis, procentiniais dydžiais.
- 8 Remiantis *StabAbgG* 7b straipsnio 2 dalimi, 2014 m. stabilumo mokesčio dydis apskaičiuojamas kartu taikant nurodytas nuostatas, galiojusias prieš federaliniais įstatymais (*BGBI.* I, 184/2013 ir 13/2014) padarytus pakeitimus ir po jų.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 9 *Hypothekenbank* yra Austrijoje įsteigta kredito įstaiga, teikianti bankininkystės paslaugas klientams, reziduojantiems šioje valstybėje narėje ir kitose valstybėse narėse. Reikšmingą *Hypothekenbank* balanso dalį, konkrečiau 2014 m. – beveik ketvirtadalį, sudaro banko sandoriai su antrosios grupės klientais.
- 10 2015 m. sausio 20 d. sprendimais Feldkircho mokesčių inspekcija pagal *StabAbgG* nustatė *Hypothekenbank* už 2014 m. mokėtino stabilumo mokesčio ir stabilumo mokesčio specialiojo įnašo dydį. Skundus dėl šių sprendimų *Bundesfinanzgericht* (Federalinis finansų teismas, Austrija) atmetė 2016 m. balandžio 1 d. sprendimu.
- 11 Grįsdama *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Austrija) pateiktą kasacinį skundą *Hypothekenbank* teigia, kad neturi mokėti jokio stabilumo mokesčio ir specialiojo įnašo, nes šie mokesčiai prieštarauja, pirma, valstybės pagalbos taisyklėms ir, antra, laisvei teikti paslaugas ir laisvam kapitalo judėjimui. Šios kredito įstaigos teigimu, diskriminaciją lemia visų pirma *StabAbgG* 2 straipsnis, nes pagal jį panašūs sandoriai vertinami skirtingai. Banko sandoriai su kitos valstybės narės piliečiais, kuriuos vykdo Austrijoje įsteigta kredito įstaiga be tarpininkų arba per kitoje valstybėje narėje įsteigtą filialą, įtraukiami nustatant mokesčių, dėl kurių kilo ginčas, bazę, o tie patys sandoriai, vykdyti kitoje valstybėje narėje įsteigtų filialų, – neįtraukiami.
- 12 Todėl bendrovių grupė apmokestinama nepalankiau nei grupei nepriklausanti įmonė. Grupės atveju dėl nekonsolidavimo kriterijaus į aptariamų mokesčių bazę automatiškai neįtraukiamas kitoje valstybėje narėje nei Austrija įsteigtų patronuojamųjų įmonių balansas. Tačiau kitaip yra atskiros bendrovės atveju, kuri pati arba per filialą teikia paslaugas kitose valstybėse narėse nei Austrija, nes šios paslaugos automatiškai įtraukiamos į šios bendrovės balansą ir į stabilumo mokesčio, kurį ji turi mokėti, bazę. *Hypothekenbank* teigimu, tokia situacija yra diskriminacinė, kaip išplaukia iš 2014 m. vasario 5 d. Sprendimo *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47). Ši diskriminacija gali trukdyti teikti bankininkystės paslaugas kitose valstybėse narėse nei Austrija. Jos būtų galima išvengti, jeigu stabilumo mokesčio ir šio mokesčio specialiojo įnašo bazė būtų nustatoma pagal bendrą konsoliduoto balanso sumą, priskaičiuojant galimus patronuojamosios įmonės kitoje valstybėje narėje mokėtinus panašius mokesčius.
- 13 *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) nėra tikras, kad iš 2014 m. vasario 5 d. Sprendimo *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi* (C-385/12, EU:C:2014:47), priimto dėl įsisteigimo laisvės, ir 2005 m. birželio 2 d. Sprendimo *Komisija / Italija* (C-174/04, EU:C:2005:350), 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) ir 2007 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Holböck* (C-157/05, EU:C:2007:297), priimtų dėl laisvo kapitalo judėjimo, išplaukia, jog *StabAbgG* yra nesuderinamas su Europos Sąjungos teise.

- 14 Be to, dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad, be kita ko, iš 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Finanzamt Linz* (C-66/14, EU:C:2015:661, 21 punktą) matyti, jog mokesčių mokėtojas negali remtis tuo, jog mokesčių priemonė, kuria naudojami kitos įmonės, yra valstybės pagalba, siekdamas išvengti šio mokesčio mokėjimo. Todėl jis mano, kad dėl to nebūtina pateikti prejudicinių klausimų.
- 15 Tokiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar teisės normos, pagal kurias numatytas mokestis nuo kredito įstaigų balanso sumos, prieštarauja SESV 56 ir paskesniuose straipsniuose įtvirtintai laisvei teikti paslaugas ir (arba) SESV 63 straipsnyje įtvirtintam laisvam kapitalo ir mokėjimų judėjimui, kai kredito įstaiga, kurios buveinė Austrijoje, už banko sandorius su klientais kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse privalo mokėti mokestį, o kredito įstaiga, kurios buveinė Austrijoje ir kuri, kaip kredito įstaigų grupės patronuojančioji įmonė, tokius sandorius sudaro per grupę priklausantią kredito įstaigą, kurios buveinė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ir kurios balansas dėl priklausymo grupei turi būti konsoliduojamas su kredito įstaigų grupės patronuojančiosios įmonės balansu, šios prievolės neturi, nes mokestis turi būti mokamas nuo nekonsoliduotos (į grupės konsoliduotąsias finansines ataskaitas neįtrauktos) balanso sumos?“

Dėl prejudicinio klausimo

Pirminės pastabos

- 16 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis įnašas, kurių teisėtumas ginčijamas pagrindinėje byloje, taikomas Austrijoje įsteigtoms kredito įstaigoms ir šioje valstybėje narėje įsteigtiems užsienio kredito įstaigų filialams. Šių mokesčių bazė nustatoma pagal Austrijoje įsteigtų kredito įstaigų „bendrą vidutinį nekonsoliduotą balansą“, o užsienio bendrovių filialų atveju – nuo fiktyvaus balanso. Sąvoka „nekonsoliduotas“ reiškia, kad stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis įnašas nustatomi pagal kiekvieno atskiuro juridinio asmens balansą, o ne pagal konsoliduotą bendrovių grupės balansą.
- 17 Kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš kredito grupių balanso matyti banko sandoriai. Tai reiškia, kad pagrindinėje byloje aptariamų mokesčių dydis skiriasi atsižvelgiant į tai, ar Austrijoje įsteigta kredito įstaiga juos sudaro tiesiogiai, ar per savo filialus. Į tokių Austrijos įstaigų patronuojamųjų įmonių, įsteigtų kitose valstybėse narėse, banko sandorius, nustatant šių mokesčių bazę, neatsižvelgiama.
- 18 Be to, pagrindinėje byloje nekyla ginčas dėl pagrindinės bylos pareiškėjos *Hypothekebank* galimybės teikti paslaugas per nuolatinį padalinį kitoje valstybėje narėje nei Austrija arba joje įsisteigti. Kaip ji pati patvirtino savo rašytinėse pastabose, ji teikia paslaugas savo klientams, reziduojantiems kitose valstybėse narėse, nepasitelkdama jose įsteigtų nuolatinių padalinių.
- 19 Taigi pateiktu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar SESV 56 ir 63 straipsniai turi būti aiškinami kaip draudžiantys tokias nacionalines teisės normas, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias Austrijoje įsteigtos kredito įstaigos, kurios, kaip pagrindinėje byloje, teikia paslaugas savo klientams, reziduojantiems kitose valstybėse narėse, nepasitelkdamos jose įsteigtų nuolatinių padalinių, įpareigojamos mokėti tam tikrą mokestį, nustatomą pagal „vidutinį nekonsoliduotą balansą“, į kurį įeina šių įstaigų tiesiogiai su kitų valstybių narių piliečiais sudaryti banko sandoriai, tačiau tai netaikoma tiems patiems sandoriams, kuriuos sudaro Austrijoje įsteigtų kredito įstaigų patronuojamosios įmonės, kai jos turi buveinę kitose valstybėse narėse.

Dėl taikytinos laisvės

- 20 Kadangi prejudicinis klausimas pateiktas ir dėl SESV 56 straipsnio, ir dėl SESV 63 straipsnio, pirmiausia reikia nustatyti, ar ir, jei taip, kiek tokios nacionalinės teisės normos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, turi įtakos naudojimuisi teise laisvai teikti paslaugas ir laisvu kapitalo judėjimu (2018 m. birželio 21 d. Sprendimo *Fidelity Funds ir kt.*, C-480/16, EU:C:2018:480, 32 punktas).
- 21 Kaip nagrinėjamu atveju matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, kadangi bankininkystės paslaugos teikiamos kitų valstybių narių nei Austrija rezidentams, Austrijoje įsteigtos kredito įstaigos vertinamos skirtingai, kiek tai susiję su stabilumo mokesčiu ir šio mokesčio specialioju įnašu, atsižvelgiant į tai, ar jos tokias paslaugas teikia be tarpininkų, ar per kitose valstybėse narėse įsteigtas patronuojamąsias bendroves.
- 22 Nacionaliniame teisme – *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) – *Hypothekenbank* teigia, kad toks skirtingas vertinimas yra diskriminacinis ir gali trukdyti, pirma, teikti bankininkystės paslaugas kitose valstybėse narėse nei Austrija ir, antra, laisvam kapitalo judėjimui.
- 23 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad banko sandoriai, kaip antai kreditų teikimas komerciniu pagrindu, iš esmės susiję ir su laisvu paslaugų teikimu, kaip tai suprantama pagal SESV 56 ir paskesnius straipsnius, ir su laisvu kapitalo judėjimu, kaip tai suprantama pagal SESV 63 ir paskesnius straipsnius (2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Fidium Finanz*, C-452/04, EU:C:2006:631, 43 punktas).
- 24 Be to, primintina, kad, kai nacionalinė priemonė susijusi tiek su laisve teikti paslaugas, tiek su laisvu kapitalo judėjimu, Teisingumo Teismas nagrinėja atitinkamą priemonę iš esmės atsižvelgdamas tik į vieną iš šių dviejų laisvių, jei iš pagrindinės bylos aplinkybių paaiškėja, kad viena iš jų yra tik antrinė, palyginti su kita, ir gali būti su ja susieta (2016 m. gegužės 26 d. Sprendimo *NN (L) International*, C-48/15, EU:C:2016:356, 39 punktas).
- 25 Iš pagrindinės bylos aplinkybių matyti, kad laisvo paslaugų teikimo aspektas dominuoja, palyginti su laisvo kapitalo judėjimo aspektu. Savo argumentais, kuriuos apibendrintai išdėstė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, *Hypothekenbank* siekia parodyti, kad dėl to, kad stabilumo mokesčio ir šio mokesčio specialiojo įnašo nustatymo tikslais atsižvelgiama į banko sandorius, kuriuos ji be tarpininkų sudaro su klientais kitose valstybėse narėse nei Austrija, padidėja šių sandorių išlaidos ir sumažėja tarpvalstybinės veiklos patrauklumas. Tokia išvada daugiausia taikoma laisvei teikti paslaugas, turint galvoje, kad poveikis laisvam kapitalo judėjimui yra tik neišvengiama to pasekmė.
- 26 Todėl pateiktą klausimą reikia nagrinėti atsižvelgiant ne į SESV 63 ir paskesnius straipsnius, skirtus laisvam kapitalo judėjimui, o į SESV 56 ir paskesnius straipsnius, skirtus laisvei teikti paslaugas.

Dėl laisvės teikti paslaugas apribojimo buvimo

- 27 Pažymėtina, kad neatsižvelgiant į tai, ar stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis įnašas yra tiesioginis, ar netiesioginis mokestis, jis nėra suvienodintas Sąjungos lygmeniu, todėl priklauso valstybių narių kompetencijai, ir valstybės pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją ją turi įgyvendinti laikydamosi Sąjungos teisės (2011 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija*, C-253/09, EU:C:2011:795, 42 punktas).
- 28 SESV 56 straipsnis draudžia taikyti bet kokius nacionalinės teisės aktus, dėl kurių teikti paslaugas tarp valstybių narių tampa sudėtingiau nei vienos valstybės narės viduje. Iš tiesų pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją SESV 56 straipsniu reikalaujama panaikinti bet kokius laisvės teikti paslaugas

- ribojimus, nustatytus dėl to, kad paslaugų teikėjas įsteigtas kitoje valstybėje nei ta, kurioje teikiama paslauga (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *TTL*, C-553/16, EU:C:2018:604, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 29 Nacionalinės priemonės, kurios draudžia, trukdo arba daro mažiau patrauklų šios laisvės įgyvendinimą, sudaro laisvės teikti paslaugas apribojimus (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *TTL*, C-553/16, EU:C:2018:604, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 30 Teisė laisvai teikti paslaugas, valstybių narių piliečiams, taigi ir Sąjungos piliečiams, suteikta pagal SESV 56 straipsnį, taip pat apima „pasyvią“ laisvę teikti paslaugas, t. y. paslaugų gavėjų laisvę atvykti į kitą valstybę narę, kad ten galėtų gauti paslaugą be apribojimų (2017 m. kovo 9 d. Sprendimo *Piringer*, C-342/15, EU:C:2017:196, 35 punktas).
- 31 Šiuo aspektu pažymėtina, kad taikant stabilumo mokesčių ir šio mokesčio specialųjį įnašą nediferencijuojama pagal klientų kilmę arba paslaugų teikimo vietą. Nustatant šių mokesčių bazę pagal vidutinį bendrą Austrijoje įsteigtų kredito įstaigų nekonsoliduotą balansą faktiškai reikia atsižvelgti į visus banko sandorius, kuriuos tokia įstaiga sudaro be tarpininkų Austrijoje arba kitoje valstybėje narėje.
- 32 Be to, vien tai, kad dėl šių mokesčių gali padidėti banko sandorių išlaidos, negali būti laisvės teikti paslaugas kliūtis. Kaip Teisingumo Teismas yra nusprendęs, SESV 56 straipsnis netaikomas priemonėms, dėl kurių teikiant aptariamą paslaugą tik atsiranda papildomų išlaidų ir kurios daro tokį patį poveikį tiek paslaugų teikimui tarp valstybių narių, tiek valstybės narės viduje (2005 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Mobistar ir Belgacom Mobile*, C-544/03 ir C-545/03, EU:C:2005:518, 31 punktas ir 2015 m. birželio 11 d. Sprendimo *Berlington Hungary ir kt.*, C-98/14, EU:C:2015:386, 36 punktas).
- 33 Dėl teiginio, kad diskriminuojami Austrijoje įsteigti bankai, kurie banko sandorius kitoje valstybėje narėje vykdo be tarpininkų, palyginti su tais, kurie šias paslaugas teikia pasitelkdami šioje valstybėje narėje įsteigtas nepriklausomas patronuojamąsias įmones, pažymėtina, kad pastarosios įstaigos yra nusprendusios pasinaudoti joms pagal SESV 49 ir 54 straipsnius suteikta įsisteigimo laisve, o pirmosios įstaigos turi buveinę tik Austrijoje ir teikia tarpvalstybinio pobūdžio paslaugas, kurias apima laisvė teikti paslaugas, užtikrinama SESV 56 straipsniu.
- 34 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad reikia atskirti atitinkamas laisvės teikti paslaugas ir įsisteigimo laisvės taikymo sritis. Tam reikia nustatyti, ar ūkio subjektas yra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje jis teikia aptariamą paslaugą. Jeigu yra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje teikia šią paslaugą, jis patenka į įsisteigimo laisvės, kaip ji apibrėžta SESV 49 straipsnyje, taikymo sritį. Jei, atvirkščiai, ūkio subjektas nėra įsisteigęs paskirties valstybėje narėje, jis yra tarpvalstybinis paslaugų teikėjas, kuriam taikomas laisvo paslaugų teikimo principas (šiuo klausimu žr. 2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Schnitzer*, C-215/01, EU:C:2003:662, 28 ir 29 punktus ir 2012 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Duomo Gpa ir kt.*, C-357/10–C-359/10, EU:C:2012:283, 30 punktą).
- 35 Iš esmės įsisteigimo sąvoka, kaip ji suprantama pagal SESV nuostatas dėl įsisteigimo laisvės, reiškia faktinį ekonominės veiklos vykdymą neribotą laiką per nuolatinę buveinę priimančiojoje valstybėje narėje. Todėl ši sąvoka reiškia, kad atitinkama bendrovė turi būti realiai įsteigta šioje valstybėje ir joje faktiškai vykdyti ūkinę veiklą (2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas*, C-196/04, EU:C:2006:544, 54 punktas).
- 36 Ir atvirkščiai, kai paslaugų teikėjas išvyksta į kitą nei įsisteigimo valstybę narę, Sutarties paslaugų skyriaus, būtent 57 straipsnio trečios pastraipos, nuostatos numato, kad ten jis savo veikla verčiasi laikinai (1995 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Gebhard*, C-55/94, EU:C:1995:411, 26 punktas ir 2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Schnitzer*, C-215/01, EU:C:2003:662, 27 punktas).

- 37 Šiomis aplinkybėmis valstybės narės gali nuspręsti atsižvelgti į šiuos skirtumus, taigi ir apmokestinimo tikslais skirtingai vertinti asmenų ir įmonių veiklą, kuriai atitinkamai taikoma įsisteigimo laisvė arba laisvė teikti paslaugas ir kuri paprastai lemia skirtingas teises ir ekonomines pasekmes.
- 38 Tai reiškia, kad nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, negali trukdyti ar daryti mažiau patrauklų naudojimąsi laisve teikti paslaugas.
- 39 Kiek tai susiję su prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo abejonėmis dėl 2014 m. vasario 5 d. Sprendimo *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi* (C-385/12, EU:C:2014:47), kuriuo šiame teisme rėmėsi pareiškėja pagrindinėje byloje, svarbos, primintina, kad to sprendimo 37–41 punktuose ir 2018 m. balandžio 26 d. Sprendimo *ANGED* (C-234/16 ir C-235/16, EU:C:2018:281) 23 punkte Teisingumo Teismas pripažino, jog privaloma rinkliava, kuri taikoma nustačius iš pirmo žvilgsnio objektyvų diferencijavimo kriterijų, tačiau daugeliu atvejų, atsižvelgiant į jo savybes, sukuria nepalankią padėtį bendrovėms, kurių buveinė yra kitose valstybėse narėse ir kurios yra panašioje padėtyje, palyginti su bendrovėmis, kurių buveinė apmokestinimo valstybėje narėje, yra SESV 49 ir 54 straipsniais grindžiama netiesioginė diskriminacija dėl bendrovių buveinės vietos.
- 40 Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 18 ir 26 punktų, *Hypothekenbank* pagrindinėje byloje nagrinėjamame ginče negali remtis SESV nuostatų dėl įsisteigimo laisvės pažeidimu.
- 41 Be to, vykstant procedūrai pagal SESV 267 straipsnį, tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas apibrėžia faktines aplinkybes, kuriomis jis teikia klausimus Teisingumo Teismui (2018 m. liepos 10 d. Sprendimo *Jehovan todistajat*, C-25/17, EU:C:2018:551, 28 punktą).
- 42 Teisingumo Teismui pateiktose rašytinėse pastabose *Hypothekenbank* teigia, kad praktikoje regioninės kredito įstaigos, turinčios buveinę Austrijoje netoli jos valstybinės sienos, dažniau teikia tarpvalstybinio pobūdžio paslaugas nei kitos toje pačioje valstybėje narėje įsteigtos regioninės kredito įstaigos, todėl stabilumo mokestis ir šio mokesčio specialusis įnašas daugiausia paveikia pirmąsias įstaigas. Jos nuomone, tokia situacija yra diskriminacija, panaši į nagrinėtą 2014 m. vasario 5 d. Sprendime *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi* (C-385/12, EU:C:2014:47). Vis dėlto *Hypothekenbank* nurodyta informacija apie Austrijos bankų sektorių niekaip neleidžia patikrinti jos teiginių pagrįstumo. Bet kuriuo atveju šių faktinių aplinkybių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išsamiau nepaaiškino.
- 43 Kadangi nebuvo įrodyta, kad dėl pagrindinėje byloje aptariamų teisės normų gali susidaryti situacija, panaši į nagrinėtą byloje, kurioje buvo priimtas 2014 m. vasario 5 d. Sprendimas *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi* (C-385/12, EU:C:2014:47), nereikia tikrinti, ar pagal analogiją paslaugų teikimo laisvės srityje turėtų būti taikoma šio sprendimo 39 punkte nurodyta jurisprudencija.
- 44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad SESV 56 straipsnis turi būti aiškinamas kaip nedraudžiantis tokių nacionalinės teisės normų, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias Austrijoje įsteigtos kredito įstaigos, kurios, kaip pagrindinėje byloje, teikia paslaugas savo klientams, reziduojantiems kitose valstybėse narėse, nepasitelkdamos jose įsteigtų nuolatinių padalinių, įpareigojamos mokėti tam tikrą mokestį, nustatomą pagal „vidutinį nekonsoliduotą balansą“, į kurį įeina šių įstaigų tiesiogiai su kitų valstybių narių piliečiais sudaryti banko sandoriai, tačiau tai netaikoma tokiems patiems sandoriams, kuriuos sudaro Austrijoje įsteigtų kredito įstaigų patronuojamosios įmonės, kai jos turi buveinę kitose valstybėse narėse.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

SESV 56 straipsnis turi būti aiškinamas kaip nedraudžiantis tokių nacionalinės teisės normų, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias Austrijoje įsteigtos kredito įstaigos, kurios, kaip pagrindinėje byloje, teikia paslaugas savo klientams, reziduojantiems kitose valstybėse narėse, nepasitelkdamos jose įsteigtų nuolatinių padalinių, įpareigojamos mokėti tam tikrą mokestį, nustatomą pagal „vidutinį nekonsoliduotą balansą“, į kuriį įeina šių įstaigų tiesiogiai su kitų valstybių narių piliečiais sudaryti banko sandoriai, tačiau tai netaikoma tokiems patiems sandoriams, kuriuos sudaro Austrijoje įsteigtų kredito įstaigų patronuojamosios įmonės, kai jos turi buveinę kitose valstybėse narėse.

Parašai.